

POSTANOWIENIE

5 lipca 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Jacek Widło

na posiedzeniu niejawnym 5 lipca 2023 r. w Warszawie,
w sprawie z powództwa L.F.
przeciwko G.M.
o zapłatę,
na skutek skargi kasacyjnej G.M.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 28 października 2020 r., I ACa 804/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od pozwanego G.M. na rzecz powoda L.F. kwotę 5400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego;**
- 3. przyznaje od Skarbu Państwa Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu na rzecz adwokata K.K. kwotę 8100 (osiem tysięcy sto) złotych w tym podatek od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Pozwany G.M. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 28 października 2020 r., w sprawie z powództwa L.F. o zapłatę zaskarżając ten wyrok w części, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie i rozpoznanie sprawy co do istoty.

Skarżący podniósł, że w sprawie niniejszej występują istotne zagadnienia prawne (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), sprowadzające się do rozstrzygnięcia, w jaki sposób właściwie oznaczać termin na wykonywanie uprawnienia prawokształtującego, polegającego na uzupełnieniu przez remitenta weksla własnego in blanco o datę jego płatności w związku z wykładnią treści deklaracji wekslowej która przewiduje zasady wypełnienia weksla in blanco. Wskazał także, że istnieje potrzeba wykładni art. 10 a contrario prawa wekslowego (dalej p.w.), art. 32 p.w., art. 33 ust. 1 i 2 p.w., art. 38 ust. 1 p.w., 70 ust.1 p.w. w związku z art. 101 pkt 3 p.w., art. 102 ust. 1 p.w., art. 103 p.w. i 104 p.w. a nadto art. 65 ust. 1 k.c. i art. 111 § 1 k.c., celem udzielenia odpowiedzi na pytanie w jaki sposób - po zastosowaniu tzw. „kombinowanej metody wykładni oświadczeń woli” - odczytywać i oznaczać termin płatności weksla, oraz czy pod pojęciem dnia następującego po 14 dniach od daty wymagalności wierzytelności z tytułu zabezpieczanej umowy rozumieć jeden konkretny dzień czy też uznać, że tak oznaczony termin to jedynie najwcześniejszy możliwy dzień płatności weksla a nic nie stoi na przeszkodzie, aby oznaczyć go na jakąkolwiek datę późniejszą (...).

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powód wniósł o odrzucenie skargi kasacyjnej ewentualnie o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

Sąd Najwyższy, zważył, co następuje.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno, przede

wszystkim, być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02; z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08).

Sformułowane przez skarżącego zagadnienie prawne nie czyni zadość tym wymaganiom – bowiem odnosi się wyłącznie do oceny i wykładni konkretnej deklaracji wekslowej, nie ma charakteru uniwersalnego, który pozwoliłby na rozstrzygnięcie innych podobnych spraw.

Trudno też uznać za istotny problem prawny to „w jaki sposób właściwie oznaczać termin na wykonywanie uprawnienia prawokształtującego, polegającego na uzupełnieniu przez remitenta weksla własnego in blanco o datę jego płatności”. Zasady te wynikają z przepisów prawa oraz ustalonych zwyczajów. Oznaczenie terminów przez strony nie jest więc istotnym zagadnieniem prawnym. Również odpowiedź na drugie pytanie „czy pod pojęciem dnia następującego po 14 dniach od daty wymagalności wierzytelności z tytułu zabezpieczanej umowy rozumieć jeden konkretny dzień czy też uznać, że tak oznaczony termin to jedynie najwcześniejszy możliwy dzień płatności weksla”, jest to kwestia wykładni oświadczeń woli, a nie wykładni przepisów prawa.

Należy zauważyć, że kwestię wypełnienia weksla co do daty płatności analizował Sąd Najwyższy w uchwale z 17 lipca 2020r., III CZP 72/19. Kwestia ta jest rozstrzygnięta w orzecznictwie.

Zarzut naruszenia reguł wykładni deklaracji wekslowej został niewłaściwie sformułowany, dotyczy bowiem wykładni nie treści weksla in blanco ale deklaracji wekslowej, które ma charakter porozumienia umownego, a więc reguły jej wykładni określa art. 65 § 2 k.c. a nie jak wskazał skarżący art. 65 § 1 k.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz – co do kosztów postępowania –

orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. w zw. Z § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).

Ponadto Sąd Najwyższy na podstawie § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, a także § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie – mając na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 23 kwietnia 2020 r., SK 66/19 – przyznał adwokatowi K.K. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu kwotę 8100 złotych, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

M.M.

[ms]